

гарски вѣстникъ е *Българский Орелъ* отъ И. Богорова (И. Андрѣевъ — 1846 г.) като опитъ въ Липиска, а послѣ *Цариградски вѣстникъ* — въ Цариградъ, а *първото българско периодическо списание* (журналъ, прѣгледъ) въ съврѣмения смисълъ на думата се е появило у насъ на 1858 година въ Цариградъ — *Българскитѣ книжници*.

II.

Първото врѣме на българската журналистика.

Основателятъ на българската журналистика — Фотиновъ — „Любословие“, — съдържанието и издаването му. — Основателятъ на българското вѣстникарство — Богоровъ — Прѣгледъ на „Цариградски Вѣстникъ“, — неговото съдържание, направление, заслуги и спирање.

Первые дѣйствуватели на поприщѣ литературы никогда не забываются; ибо, талантливые или бездарные, они въ обоихъ случаяхъ лица историческія.

В. Бѣлинскій.

Прието е у насъ и записано е не въ една история, че основателятъ на периодическата ни книжнина е **К. Г. Фотиновъ** и че първий български журналъ се е появилъ въ 1844 година.

Безспорно е наистина, че лицето на което ние дължимъ първичкото българско поврѣменно списание е Фотиновъ. Сжщо така бѣше безспорно, че годината за основанието на „Любословието“ е 1844 г. Едно случайно обаче откриване на една книжка „Любословие“ отъ 1842 г. въ Пловдивската Народна Библиотека дойде да постави подъ въпросъ датата за появлението на „Любословието.“

Тъзи книжка носи слѣдното заглавие: Любословіе или періодическо списаніе разныхъ вѣдений, издадено трудомъ Константина Г. Фотинова. Смирна, въ типографіи А. Дамянова, (1842 стр. 24). Върху първата страница на коричкитѣ има мотто: „Испытайте писанія, въ нихъ же бо обрѣщете животъ вѣчный и сокровище неизчерпаемо.“

Въ прѣдисловието на туй „Любословие“ се расправя „любочитателямъ“, че редакторътъ издатель има намѣрение да подхване едно „повсемесечно списаніе“ на български. „Такова оубо повсемѣсечно списаніе можетъ бытъ предпочтенно отъ много други списанія, почто другіте списанія издаватесе заведнашъ и отъ веднашъ може да му земе човѣкъ сладостята, а това се подновува на секій мѣсець, и има различни новы